

Telge Whisky Sällskap

BURNS SUPPER 2004

Den 25 januari 2004 var det första gången, som Telge Whisky Sällskap (TWS) firade minnet av den skotske skalden Robert Burns födelse den 25 januari 1759. Därmed har TWS sällat sig till de whiskysällskap världen runt, som just den dagen hyllar Robert Burns med en traditionell haggismåltid. Ett 50-tal personer hade samlats i Torpa Pensionats salong och välkomnades med en drink (TWS Special). Efter en stund hördes välbekanta ljud, nämligen från en säckpipblåsare (Mats Sjöström), som intonerade en del skotska melodier för att höja stämningen. Jussi Hakkarainen, Torpa Pensionats ägare hade dagen till ära tillverkat en ceremoniell stav, som Jussi använde för att med ett antal stötar i golvet informera om kommande ritual.

När alla samlats tog säckpipblåsaren täten ner till matsalen och då alla tagit plats vid borden utbringades den första skålen till säckpipblåsarens ära. Den whisky som fanns vid varje plats var Robert Burns World Federation Single malt.

Jussi informerade sedan att TSWs ordförande Patrik Berg önskade hälsa gästerna välkomna. I välkomsttalet gav också Patrik en kort historik hur TWS bildats och vilka aktiviteter som hållits sedan hösten 2002, då den första provningen ägde rum. Efter talet serverades Cook-a-leekie soup.

Kvällens höjdpunkt kom sedan, då den ceremoniella haggisen bars in av Ingemar Giös med säckpipblåsaren Mats i täten under måltidsdeltagarnas applåder. Såväl Mats som Ingemar var klädda i skotsk högtidsdräkt dagen till ära. Efter en tur runt i matsalen överlämnade Ingemar sin *sgian dubh* (svarta kniv) till Patrik, som fick vara den person som först skar upp haggisen, vilken var direktimporterad från Edinburgh. Som en kuriositet kan nämnas att TWS tillsammans med the Caledonian Society i Stockholm troligen var de enda sällskap i Sverige som just den 25 januari åt den haggis, vilken även levererats till det engelska hovet. Innan haggisen serverades läste Ingemar *Selkirk Grace*.

Eftersom styrelsen var något tveksamma till om alla skulle tycka om haggis, serverades också kalvytterfilé till måltiden. Många hade aldrig ätit haggis tidigare, men när de smakat haggisen blev de positivt överraskade och det var många som gick fram och tog ytterligare en bit haggis.

Strax innan måltiden hade avslutats framförde Ingemar *Adress to the Haggis*. Han kommenterade bl.a. att Robert Burns ironiserade över makthavarna i Skottland och det framgick också i Robert Burns dikt "Hyllning till en haggis". Problemet med Burns diktning är att han skrivit på lågskotska och det är t.o.m. mycket svårt att göra en bra översättning till engelska och ändå svårare att översätta till svenska som bl.a. vår skald Gustaf Fröding nämnt. Enligt Ingemar hade han inte hittat

någon svensk översättning av dikten *To a Haggis*, varför han hade försökt att översätta två verser, vilket i så fall var ett uruppförande i Sverige. I alla fall i Södertälje!! Efter dikten hyllades haggisen med en skål på gaeliska.

Evert Taube hade under sin levnadstid inspirerats av Robert Burns dikter och sånger. Taubes välbekanta "Min älskling Du är som en ros" är i princip en direktöversättning av Burns dikt "*My love is Like a Red, Red Rose*". Gunilla Giös ackompanjerade på pianot, då alla sjöng Taubes version.

Jussi och hans son Michel ansvarade för tillredningen av måltiden och som dess avslutning serverades Burns tårta. Till tårtan fanns en del speciella whiskies att köpa.

Vem var egentligen Robert Burns och varför firar vi hans födelsedag med Burns supper? Det var några frågor som Ingemar besvarade i sitt minnestal *The Immortal Memory*. Fröding har översatt några av Burns dikter och Ingemar läste naturdikten *Devondalen*. Slutligen höjdes åter en skål nu till Robert Burns minne.

Burns hade många olyckliga kärleksaffärer med the lassies (Burns namn på kvinnor) och i samband med måltiden höll Patrik talet till kvinnan, som kommenterades ur olika aspekter. Självklart måste kvinnan slutligen hyllas med en skål.

Kanske en av de mest kända melodierna är *Amazing grace*, som Mats först spelade på säckpipa, därefter spelade Gunilla på pianot och sedan sjöng alla den sången.

Det var sedan dags för the lassies att besvara talet till mannen. Gunilla kommenterade bl.a. mannen med utgångspunkt från jämlikhet och artighet samt citerade Mark Twain som en gång lär ha sagt "Vad skulle männen vara utan kvinnor? Få, min herre, mycket få". En skål till mannen utbringades slutligen.

Eftersom det fanns två personer med skotsk högtidsdräkt och dessutom en säckpipa att studera på nära håll, ställde Ingemar en del frågor om säckpipan som Mats besvarade sakkunnigt. Ingemar berättade sedan om kilten, mönstret och färgen i ylleyget (tartan) samt sin svarta kniv som han bar i strumpan. Således en kort introduktion i skotsk kulturhistoria.

Kvällen avslutades med att Gunilla spelade Robert Burns *Auld Lang Syne* på pianot och alla reste sig då upp och sjöng den med stor känsla.

Patrik tackade slutligen alla för att de hade haft möjlighet och lust att i TWS regi fira Robert Burns minne och det var också många som sedan vandrade upp i konferenssalen för att se Sten Benjes video från TWS Skottlandsresa i september 2003.

Text: Ingemar Giös

Bilder: Sten Benje